

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2159/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Бошковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 241/19 од 14.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 241/19 од 14.01.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 241/19 од 14.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 51/18 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, у предмету Привредног суда у Чачку Ст.бр. 7/10, исплати неисплаћена потраживања из радног односа у износу од 60.510,64 динара (као износ који је утврђен закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст. 1983/01 од 05.09.2005. године, под редним бројем 102), са законском затезном каматом од 16.09.2004. године, до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 241/19 од 14.01.2020. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца тако што је преиначена првостепена пресуда и усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, у предмету Привредног суда у Чачку Ст. 7/10, исплати неисплаћена потраживања из радног односа утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст 1983/01 од 05.09.2005. године, у износу од 43.521,29 динара, са законском затезном каматом од 11.12.2018. године, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, у предмету Привредног суда у Чачку Ст

7/10, исплати износ од 16.989,35 динара, у висини разлике између досуђеног до траженог износа, са законском затезном каматом од 16.09.2004. године до исплате, као и законску затезну камату на износ досуђен ставом првим изреке, за период од 16.09.2004. године до 10.12.2018. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.577,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца који се односи на новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, у поступку пред Привредним судом у Чачку у предмету Ст 7/10, а повреда овог права тужиоцу је утврђена решењем Привредног суда у Чачку Р4 Ст 81/17 од 06.12.2017. године због ненаплаћених потраживања утврђених закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст 1983/01 од 05.09.2005. године. О праву тужиоца на новчано обештећење и висини новчаног обештећења судови су одлучили ценећи одредбу члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Врховни касациони суд сматра да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе, с обзиром да у конкретном случају није одступљено од судске праксе тако да нема потребе да се о изјављеној ревизији одлучује ради разматрања правног питања од општег интереса или новог тумачења права, након закључка усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.11.2018. године, у поступку разматрања спорног правног питања Спп 6/16, иницираног од стране Основног суда у Сјеници.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.12.2018. године. Вредност побијаног дела предмета спора 43.521,29 динара. Првостепена пресуда је донета 06.03.2019. године, а другостепена пресуда је донета 14.01.2020. године.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не

прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се ради о спору мале вредности Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**